

Otázky k rozhovoru

1. Jaký je podle vás správný a vyvážený vztah mezi vírou a skutky? Je možné, aby existovalo jedno bez druhého? Jestliže ne, proč?
2. Co to znamená mít Abrahamovu víru?
3. Používá Pán Bůh i dnes podobné výzvy, jaké adresoval Abrahamovi?

Shrnutí

Bůh pozval Abrahama, aby spolu prožívali jedinečný přátelský vztah. Smyslem této smlouvy bylo zjevit Abrahamovi plán záchrany světa, který měl představovat zase dalším lidem kolem sebe..

Praktický závěr

- Podělte se s ostatními ve skupině o to, co praktického jste se naučili z této lekce při studiu Bible. Jak lze toto naučení uvést do každodenního života?

Podněty k modlitbám

- Modlete se jeden za druhého, za své radosti i starosti.
 Modlete se spolu za ty, kteří z nějakého důvodu přestávají či již přestali navštěvovat vaše společenství. Jak jim můžete dát najevo, že je máte stále rádi?
 Modlete se i za lidi ve svém okolí (přátele, sousedy, příbuzné...), kterým byste rádi představili Boží lásku.

✧ Základní verš

„Smlouvu mezi sebou a tebou i tvým potomstvem ve všech pokoleních činím totiž smlouvou věčnou, že budu Bohem tobě i tvému potomstvu.“ (Gn 17:7)

Pamatujete si na chvíle v dětství, kdy jste měli vysoké horečky, třeba zápal plic, a mohly vám hrozit i vážné následky? Za dlouhých, horečnatých nocí jste v slabém světle noční lampy viděli v polospánku maminku nebo tatínka sedět v křesle vedle postele, připravené kdykoliv vám pomoci. Rodiče byli vždy při vás, přemýšleli o příčině vaší nemoci a hledali lék, který by vám opět vrátil zdraví.

Právě tak, obrazně řečeno, Bůh seděl vedle hříchem nakaženého světa, když během staletí po potopě začala houstnout morální tma. Toužil po tom, aby umírajícímu lidskému pokolení mohl vrátit duchovní zdraví. Proto povolal Abrama. Prostřednictvím svého věrného služebníka chtěl založit národ, kterému by mohl svěřit poznání sebe a skrze něj světu představit svůj velký plán záchrany.

Bůh tehdy uzavřel s Abramem a jeho potomstvem smlouvu, která měla jasně vyjádřit podstatu Božího plánu záchrany lidstva od hříchu a jeho následků. Pán Bůh neměl v úmyslu nechat svůj svět napospas osudu, nechtěl ho opustit v této pro něho tak zoufalé situaci.

Tento týden se podíváme na to, jak právě tato smlouva vyjádřila další úžasná zaslíbení.

✧ Osnova lekce:**I. Iniciátor smlouvy**

• „**Hospodin**“ = Bůh, který je, byl a bude (neděle)

• „**Bůh všemohoucí**“ (pondělí)

II. Příjemce smluvní nabídky: Abram (úterý)

III. Obsah smlouvy

• **Její tři etapy (středa)**

• **Závazky z ní plynoucí (čtvrtek)**

NE 18. dubna – Iniciátor smlouvy – „Hospodin“

Gn 15:7 „A řekl mu: „**Já jsem Hospodin, já jsem tě vyvedl z Kaldejského Uru, abych ti dal do vlastnictví tuto zemi.**““

Ex 3:14 „**Bůh řekl Mojžíšovi: „JSEM, KTERÝ JSEM.**“ A pokračoval: „**Řekni Izraelcům toto: JSEM posílá mě k vám.**““

PO 19. dubna – Iniciátor smlouvy – „Bůh všemohoucí“

Gn 17:1-6 „¹**Když bylo Abramovi devětadevadesát let, ukázal se mu Hospodin a řekl: „Já jsem Bůh všemohoucí, chod’ stále přede mnou, buď’ bezúhonný!** ²**Mezi sebe a tebe kladu svou smlouvu; převelice tě rozmnožím.**“ ³**Tu padl Abram na tvář a Bůh k němu mluvil: ⁴„Já jsem! A toto je má smlouva s tebou: Staneš se praotcem hlučícího davu pronárodů. ⁵Nebudeš se už nazývat Abram; tvé jméno bude Abraham. Určil jsem tě za otce hlučícího davu pronárodů. ⁶Převelice tě rozplodím a učiním z tebe pronárody, i králové z tebe vzejdou.**““

Gn 12:1.7 „¹**I řekl Hospodin Abramovi: „Odejdi ze své země, ze svého rodiště a z domu svého otce do země, kterou ti ukážu. ... ⁷I ukázal se Abramovi Hospodin a řekl: „Tuto zemi dám tvému potomstvu.“ Proto tam Abram vybudoval oltář Hospodinu, který se mu ukázal.**“

Gn 13:14.15 „¹⁴**Poté, co se Lot od něho oddělil, řekl Hospodin Abramovi: „Rozhlédni se z místa, na němž jsi, pohlédni na sever i na jih, na východ i na západ, ¹⁵neboť celou tu zemi, kterou vidíš, dám tobě a tvému potomstvu až navěky.**“

Gn 15:1.7 „¹**Po těchto událostech se stalo k Abramovi ve vidění slovo Hospodinovo: „Nic se neboj, Abrame, já jsem tvůj štít, tvá přehojná odměna.“ ... ⁷A řekl mu: „Já jsem Hospodin, já jsem tě vyvedl z Kaldejského Uru, abych ti dal do vlastnictví tuto zemi.**““

Gn 28:3 „**Kěž ti Bůh všemohoucí požehná, rozplodí tě a rozmnoží. Bude z tebe společenství lidských pokolení.**“

Gn 35:11 „Dále mu Bůh řekl: „Já jsem Bůh všemohoucí. Plod' a množ se; vzejde z tebe národ a společenství pronárodů, i králové vzejdou z tvých beder.“

Gn 49:25 „Z rukou Přesilného Jákobova vzejde pastýř, kámen Izraele, ²⁵ z rukou Boha tvého otce. Kéž pomáhá tobě, kéž ti Všemohoucí žehná shora hojným požehnáním nebes, hojným požehnáním tůň propastně, jež odpočívá dole, hojným požehnáním prsů, požehnáním lůna.“

ÚT 20. dubna – Příjemce smlouvy - Abraham

Gn 17:4.5 „**Já jsem! A toto je má smlouva s tebou: Staneš se praotcem hlučícího davu pronárodů.** ⁵**Nebudeš se už nazývat Abram; tvé jméno bude Abraham. Určil jsem tě za otce hlučícího davu pronárodů.**“

Gn 32:28.29 „²⁸Otázal se: „Jak se jmenuješ?“ Odpověděl: „Já kóob.“ ²⁹Tu řekl: „Nebudou tě už jmenovat Jákob (to je Úskočný), nýbrž Izrael (to je Zápasí Bůh), neboť jsi jako kníže zápasil s Bohem i s lidmi a obstál.“

Gn 41:45 „A faraó Josefa pojmenoval Safenat Paneach (to je po egyptsku Zachránce světa) a dal mu za manželku Asenatu, dceru Potífery, kněze z Ónu. Tak vzešel Josef nad egyptskou zemí jako slunce.“

Da 1:7 „Velitel dvořanů jim změnil jména: Danielovi dal jméno Beltšasar, Chananjášovi Šadrak, Míšaelovi Měšak a Azarjášovi Abed-nego.“

Gn 17:6 „Převelice tě rozplodím a učiním z tebe pronárody, i králové z tebe vzejdou.“

ST 21. dubna – Tři etapy smlouvy

Gn 12:1-3 „¹**I řekl Hospodin Abramovi: „Odejdi ze své země, ze svého rodiště a z domu svého otce do země, kterou ti ukážu.** ²**Učiním tě velkým národem, požehnám tě, velké učiním tvé jméno. Staň se požehnaným!**“ ³**Požehnám těm, kdo žehnají tobě, proklejí ty, kdo ti zlořečí. V tobě dojdou požehnání veškeré čeledi země.**“

Gn 15:9.10.13.17.18 „⁹**I řekl mu: „Vezmi pro mne tříletou krávu a tříletou kozu a tříletého berana, hrdličku a holoubě.“** ¹⁰**Vzal tedy pro něho to všechno, rozpůlil a dal vždy jednu půlku proti druhé.**“ ¹³**Tu Hospodin Abramovi řekl: „Věz naprosto jistě, že tvoji potomci budou žít jako hosté v zemi, která nebude jejich.**““ ¹⁷**Když pak slunce zapadlo a nastala tma tmoucí, hle, objevila se dýmající pec a mezi těmi rozpůlenými kusy prošla ohnivá pochodeň.** ¹⁸**V ten den uzavřel Hospodin s Abramem smlouvu.**“

Gn 17:1.4-7 „¹**Když bylo Abramovi devětaadvadesát let, ukázal se mu Hospodin a řekl...** ⁴**„Já jsem! A toto je má smlouva s tebou: Staneš se praotcem hlučícího davu pronárodů.** ⁵**Nebudeš se už nazývat Abram; tvé jméno bude Abraham. Určil jsem tě za otce hlučícího davu pronárodů.** ⁶**Převelice tě rozplodím a učiním z tebe pronárody, i králové z tebe vzejdou.** ⁷**Smlouvu mezi sebou a tebou i tvým potomstvem ve všech pokoleních činím totiž smlouvou věčnou, že budu Bohem tobě i tvému potomstvu.**“

Gn 15:7-18 „⁷A řekl mu: „Já jsem Hospodin, já jsem tě vyvedl z Kaldejského Uru, abych ti dal do vlastnictví tuto zemi.“ ⁸Abram odpověděl: „Panovníku Hospodine, podle čeho poznám, že ji obdržím?“ ⁹I řekl mu: „Vezmi pro mne tříletou krávu a tříletou kozu a tříletého berana, hrdličku a holoubě.“ ¹⁰Vzal tedy pro něho to všechno, rozpůlil a dal vždy jednu půlku proti druhé; ptáky však nepůlil. ¹¹Tu se na ta mrtvá těla slétli dravci a Abram je odháněl. ¹²Když se slunce chýlilo k západu, padly na Abrama mráčky. A hle, padl na něho přístrach a velká temnota. ¹³Tu Hospodin Abramovi řekl: „Věz naprosto jistě, že tvoji potomci budou žít jako hosté v zemi, která nebude jejich; budou tam otročit a budou tam pokřování po čtyři sta let. ¹⁴Avšak proti pronárodu, jemuž budou otročit, povedu při. Potom odejdou s velkým jménem. ¹⁵Ty vejdeš ke svým otcům v pokoji, budeš pohřben v utěšeném stáří. ¹⁶Sem se vrátí teprve čtvrté pokolení, neboť dosud není dovršena míra Emorejcovy nepravosti.“ ¹⁷Když pak slunce zapadlo a nastala tma tmoucí, hle, objevila se dýmající pec a mezi těmi rozpůlenými kusy prošla ohnivá pochodeň. ¹⁸V ten den uzavřel Hospodin s Abramem smlouvu: „Tvému potomstvu dávám tuto zemi od řeky Egyptské až k řece veliké, řece Eufratu.“

Gn 17:1-14 „¹**Když bylo Abramovi devětaadvadesát let, ukázal se mu Hospodin a řekl: „Já jsem Bůh všemohoucí, chod' stále přede mnou, buď bezúhonný!** ²**Mezi sebe a tebe kladu svou smlouvu; převelice tě rozmnožím.**“ ³**Tu padl Abram na tvář a Bůh k němu mluvil: ⁴„Já jsem! A toto je má smlouva s tebou: Staneš se praotcem hlučícího davu pronárodů.** ⁵**Nebudeš se už nazývat Abram; tvé jméno bude Abraham. Určil jsem tě za otce hlučícího davu pronárodů.** ⁶**Převelice tě rozplodím a učiním z tebe pronárody, i králové z tebe vzejdou.** ⁷**Smlouvu mezi sebou a tebou i tvým potomstvem ve všech pokoleních činím totiž smlouvou věčnou, že budu Bohem tobě i tvému potomstvu.**“

⁸A tobě i tvému potomstvu dávám do věčného vlastnictví zemi, v níž jsi hostem, tu celou zemi kenaanskou. A budu jim Bohem.“ ⁹Bůh dále Abrahamovi řekl: „Ty i tvoje potomstvo budete mou smlouvou zachovávat ve všech pokoleních.“

¹⁰Znamením mé smlouvy mezi mnou a vámi i tvým potomstvem, kterou budete zachovávat, bude toto: Každý mezi vámi, kdo je mužského pohlaví, bude obřezán. ¹¹Dáte obřezat své neobřezané tělo a to bude znamením smlouvy mezi mnou a vámi. ¹²Po všechna pokolení každý, kdo je mezi vámi mužského pohlaví, bude osmého dne po narození obřezán, doma zrozený i koupený za stříbro od kteréhokoliv cizince, který není z tvého potomstva. ¹³Musí být obřezán každý zrozený v tvém domě i koupený za stříbro. Tak bude má smlouva pro znamení na vašem těle smlouvou věčnou. ¹⁴Neobřezanec, který by nedal své neobřezané tělo obřezat, bude ze svého lidu vyobcován; porušil mou smlouvu.“

Ga 3:7.29 „⁷Pochopte tedy, že syny Abrahamovými jsou lidé víry. ... ²⁹Jste-li Kristovi, jste potomstvo Abrahamovo a dědicové toho, co Bůh zaslíbil.“

Zj 14:6.7 „⁶Tu jsem viděl jiného anděla, jak letí středem nebeské klenby, aby zvěstoval věčné evangelium obyvatelům země, každé rase, kmeni, jazyku i národu. ⁷Volal mocným hlasem: „Bojte se Boha a vždejte mu čest, neboť nastala hodina jeho soudu; poklekněte před tím, kdo učinil nebe, zemi, moře i prameny vod.““

ČT 22. dubna – Smluvní závazky

Gn18:18.19 „¹⁸**Abraham se jistě stane velikým a zdatným národem a budou v něm požehnány všechny pronárody země.** ¹⁹**Důvěrně jsem se s ním sblížil, aby přikazoval svým synům a všem, kteří přijdou po něm: „Dbejte na Hospodinovu cestu a jedněte podle spravedlnosti a práva, at' Hospodin Abrahamovi splní, co mu přislíbil.“**“

Jk 2:17 „Stejně tak i víra, není-li spojena se skutky, je sama o sobě mrtvá.“

PÁ 23. dubna – Podněty k zamyšlení

Na doplnění si můžeš přečíst kapitolu „Abraham“ v knize Na úsvitu dějin (PP 125–131; NUD 52–55) a 19. kapitolu „Židé a pohané“ v knize Poslové naděje a lásky (AA 188–200; PNL 109–116).

Duha zůstane znamením Božího zaslíbení až do konce světa, znamením obřízky nikoli. Podle apoštola Pavla dostal Abraham obřízku jako znak spravedlnosti, kterou přijal vírou v Boha (Ř 4,11). Jak však staletí plynula, obřízkou se začalo vyjadřovat spasení poslušností zákona. V novozákonní době obřízka ztratila svůj význam. Nahradila ji víra v Ježíše Krista, která vede k poslušnosti a ke změně života (Ga 5,6; 6,15; 1K 7,18.19). Skutečně „obřezaní“ jsou ti, kdo ze srdce uctívají Boha (Fp 3,3; Ř 2,28.29).

Ř 4:11 „Znamení obřízky přijal jako pečeť spravedlnosti z víry, kterou měl ještě před obřízkou. Tak se stal otcem všech neobřezaných, kteří věří a jimž je spravedlnost připočtena.“

Ga 5:6 „V Kristu Ježíši nezáležel na tom, je-li někdo obřezán či ne; rozhodující je víra, která se uplatňuje láskou.“

Ga 6:15 „Nebot' nezáležel na obřezanosti ani neobřezanosti, nýbrž jen na novém stvoření.“

1K 7:18.19 „¹⁸Jsi povolán jako žid? Nezatajuj svou obřízku. Jsi povolán jako pohan? Nedávej se obřezat. ¹⁹Nezáležel na tom, zda je někdo obřezán nebo není, ale na tom, zda zachováva Boží přikázání.“

Fp 3:3 „Nebot' pravá obřízka jsme my, kteří duchem sloužíme Bohu, chlubíme se Kristem Ježíšem a nedáme na vnější věci.“

Ř 2:28.29 „²⁸Pravý žid není ten, kdo je jím navenek, a pravá obřízka není ta, která je zjevná na těle. ²⁹Pravý žid je ten, kdo je jím uvnitř, s obřízkou srdce, která je působena Duchem, nikoli literou zákona. Ten dojde chvály ne od lidí, nýbrž od Boha.“

„Také dnes jsou mnozí zkoušeni tak jako Abraham. Boží hlas k nim sice nemluví přímo z nebe, ale Bůh je volá prostřednictvím učení svého slova a prostřednictvím událostí Prozřetelnosti. Jsou třeba požádání, aby opustili svou kariéru, která slibuje bohatství a pocty, nebo aby odešli od příbuzných a nastoupili cestu, která se jeví jako cesta sebezapření a oběti. Bůh má pro ně určitou práci a vliv přátel a příbuzných by jí byl na překážku.“

Kdo je připraven vzdát se za svolání Prozřetelnosti vysněných plánů, přijmout nové povinnosti a vstoupit na neznámá pole? Ten, kdo to udělá, má Abrahamovu víru a bude se s ním podílet na „přenesmírné váze věčné slávy“ (2K 4,17). „Soudím totiž, že utrpení nynějšího času se nedají srovnat s budoucí slávou, která má být na nás zjevena“ (Ř 8,18).“ (PP 126.127; NUD 52.53)